

Sygn. akt I KZ 33/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **Ł. M.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 maja 2022 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego

z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt I KO 64/21,

o odmowie przyjęcia zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 24 marca 2022 r., sygn. akt I KO 64/21, odmawiające przyjęcia wniosku

o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 marca 2022 r., sygn. akt I KO 64/21, procedując w trybie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku skazanego Ł. M. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), wobec jego oczywistej bezzasadności. Odpis tego postanowienia został doręczony skazanemu w dniu 27 marca 2022 r. Pismem z dnia 4 kwietnia, jednak złożonym do administracji Aresztu Śledczego w S. (gdzie wówczas przebywał skazany) w dniu 5 kwietnia 2022 r. Ł. M. wniósł zażalenie na ww. postanowienie. Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt I KO (...), sędzia Sądu Najwyższego na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1

k.p.k., odmówił przyjęcia zażalenia wobec wniesienia go po upływie 7-dniowego terminu.

Na tę decyzję procesową zażalił się skazany, który w piśmie z dnia 19 kwietnia 2022 r. przedstawił własny sposób obliczania terminu na wniesienie zażalenia, podkreślając brak wiedzy prawniczej. Ponadto w dniu 4 kwietnia 2022 r., brał udział w posiedzeniu w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia, a w dniu 5 kwietnia br. przez ok. 8 godzin był poza jednostką penitencjarną w związku z badaniami lekarskimi. Wniósł o uwzględnienie wniesionego w dniu 5 kwietnia 2022 r. zażalenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem w zaskarżonym zarządzeniu trafnie stwierdzono, że zażalenie skazanego na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zostało wniesione po terminie. Oczywiście jest bowiem to, że termin 7 dni, liczony od daty doręczenia - 27 marca, jednak bez uwzględnienia tego dnia (art. 123 § 1 k.p.k.) upływał 3 kwietnia 2022 r., a jako, że była to niedziela, czynności można było dokonać następnego dnia (art. 123 § 3 k.p.k.). Zasadnie zatem przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, że termin na wniesienie zażalenia upływał z dniem 4 kwietnia 2022 r. Jego wniesienie następnego dnia było czynnością spóźnioną, która musiała skutkować odmową przyjęcia zażalenia. Odnosząc się do treści rozpoznawanego obecnie zażalenia należy zauważyć, że w odpisie postanowienia z dnia 24 marca 2022 r. znajdowało się pouczenie, z którego wyraźnie wynikało, że zażalenie na to orzeczenie można wnieść w terminie 7 dni od daty doręczenia tego odpisu postanowienia. Kwestia aktywności skazanego w dniu 4 kwietnia br. nie jest doniosła dla kwestii obliczania biegu terminu, który przecież wynosił 7 dni i skazany mógł wcześniej, przed 4 kwietnia br., sporządzić i wnieść zażalenie, o czym został pouczone. Tym bardziej bez znaczenia jest to, co robił w dniu 5 kwietnia br., kiedy już termin na wniesienie zażalenia upłynął.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

